

V. ÉVFOLYAM.

Megjelenik

minden vasárnap

ára 3 hóra 1 frt 50 kr.

Az előfizetési pénz a

KIADÓ-HIVATALBA

városháztér 6. sz.

alá küldendő.

Pest, sept. 17

1871.

38. szám.

GYÖRFFI ÉS TÁRSAI

öt előfizető után

tisztelet-példány jár.

Egyes példány ára helyben: 10 kr.

Szerkesztői iroda:

YÁROSHÁZTÉR 6. SZ.

ide küldendő mindenféle kéz-
irat, mely „Ludas Matyi“-nak
van szánva.

A legcsalhatatlanabb és legbiztosabb óvszer a

CHOLERA ELLEN.

Ezen gyógyszer cs al h a t a t l a n a b b m i n t a r ó m a i p á p a ; z i c h e r e b b m i n t a n a g y l u t r i ; é s b á m u l a n d ó b b e s o d a h a t á s u , m i n t a D a l - C i n f e z a m t a p o g a t ó u j j a .

A cholera bekövetkezhetőségének meggátolására, nincs más mód, mint a mit én ajánlok; eltávolítására nincs más óvszer, mint az én csodaszerem.

Ezen csodaszer a legbiztosabban megfertőzteleníti mind azon helyeken, városokban és falvakban az ártalmas légkört, hol az már Borszem Jankó által rég inficiálva van.

Hogyan szerezhető meg ezen cholera elleni csodaszer?

Az eljárás következő: Végy ki édes atyámfia! a bugyellárisból vagy ládafiából egy *rongyos osztrák forintost* és öt darab *fényes Lónyai magyar piczulát*. Ezt a csekély öszveget küld el (magadtól uram! ha szolgád nincs) a patikába. (Notabéne az én patikám a p ó s t a h i v a t a l , patikásom a p ó s t a m e s t e r .) A patikás aztán megírja a receptet, persze utalván y alakjában és felküldi azt nekem

Pestre, városháztér 6-ik sz. a.

hol épen a „Szent Háromság“ patikája van. És én ezen 1 frt 50 kr. taksáért mindegyik p a t z i e n s e m e k küldök egész három hónapig, meddig a kura tart, a cholera üző hetedhét országban ismert „Ludas Matyi“-félelapdacsokból hetenként egy egy dózist.

Figyelmeztetem a nemes publikomot, hogy az általam előirt eljárást lelkiismeretesen kövesse s ezen leg-hathatósabb cholera elleni gyógyszerre okvetlenül prenumeráljon, mert különben nem állok jót, hogy mindazokat, kik a prenumeratiót, tehát a kurát elhanyagolják, elő nem fogja a n é m e t h a s !

Bizonyítvány.

Hogy a fentebb ajánlott gyógyszer leghathatósabb és legbiztosabb mentőszer a cholera ellen, bizonyítjuk.

Doktor Humor, m. p. (L. S.)

Doktor Vécze, m. p. (L. S.)

Ludas Matyi,
a cholera hasonszenvi doktora.

Handwritten signature: Humor

Ad audiendum verbum.

Szent ballada a keresztes és közös-
ügyes vitézkorból.

„Ad audiendum verbum“
Epi-kópus dé Fehérvár
Ökörfalusi szent Vincze
Itélő fórum elé áll

Egyszerű reverendában . .
Míntha csak plébános volna . .
Vezeti fel a kapu ör
S egy frakkos és strinflis szolgál.

Miniszterek kalpagosan
Főuri disz, ünnepi mez-
Ben fogadják el a páttert
S a fülét sem hegyezi ez.

„Hah! pártütő reverenda!
Hajtsd meg derekad a porig . .
Mind veszni fog, ki a kormány
S törvény ellen agyarkodik.“

Jámbor hitű osztrák gyaur!
Te biz azt gondolod talán?
Pauper a bíró szólt így,
Kardját megütve oldalán.

Bah! vakapád . . olvasóját
Pergetve ujjain — kérdi:
„Tudja e nagyméltóságod
Hogy mi az a „jus placéti“ ?

Édes fiam! minő kérdés?
Hogy az ördögbe ne tudnám . .
Egy kis pirongatorium —
Nyomot se hagy az infulán.

Benissime . . benissime . .
Páter reverendissime!
Mily pompásan fejtette meg!?
Kiálták a miniszterek . .

És szólának most a bírák:
„Elmehet nagy méltóságod“
Persze tovább hirdetni a . . .
Római esalhatlanságot.

És Ökörfalusi Vincze .
Szépen a markába nevet,
Kapván a hierarchia
Erre még nagyobb vérszemet.

És még is cultusminiszte
Marad Pauper Tivadar!
Komédia volt az egész
História . . . „v a k u l j m a g y a r !“

Ludas Matyi.

Eredeti levelek.

Buz Bájint pojjáj tájsnak Nagy Köjjösön.

*Megengedjen bajátom ujam! hogy a „Ludas Matyi“
37 számában tett azon nyíjatkozatája, miszejént pofosz-
kodi Szücs Imje csakugyan nem Nagyköjjösi szüjjetésü, én
mint hitejes tanubizonyság nyíjatkozhaszak.*

*Hajagos János kecskeméti pojjájtájs azt ájjította:
hogy Agájdí és Jesi Szücs Imje, ki jejenjeg Kecskemétnék
vajami főkapitánya, nagyköjjösi, nem pedig kecskeméti eje-
detü gyejek vójna. Hogy ne veszedjenek baját ujaméék!
most én vágok közbe, 's ketté szakítom a vitát és kétkedést
következőképpen:*

*Agájdí és Jesi Szücs Imje vójt komám, egykóji száma-
dó juhász tejmésztes és tagadhatjan fia Szücs Imje, jejen-
jeg Kecskemét vójos főkapitánya, sem Kecskeméten, sem
Nagyköjjösön, sem sehoj másutt az ojszágba, hanem Akasz-
tón szüjjetett egy éjjekóji támadt zivataj ajkajmával. Még
pedig a mint én híven emjékezem, és a mint az anyaköny-
vünk is tajtajmazza, mint idétjen gyejek jöt a víjágja je-
zájt szemekkejj 's mint ijen idétjen gyejmekekkejj gyakran
tenni szokták, egy meg szejjidített hájom színü házi komon-
dojt szoptattak veje, minék következtibe dejekasan majába
szivta a kutya tejmészteset.*

*Ijj köjjüjmények közt, miután szemei meg nyíjadoztak
's kifejjödött, még suhancz kojába beszegödött bojtájnak,
és miután e szejjepét igen jój vitte, Hojváth Döme megfo-
gadta számadójának, és miután itt is megütötte a méjtéket,
meg tette öt házi titoknokának 's minden ingó és ingatjan
v agyonna főjötti jejjéjjé insepkojtájának.*

*Ezeket így ejjü adva, ne veszedjék többé senki az ö
szüjjetés heje és fajamijája ejjedetévüj, mejt ö vajóságos
akasztói szüjjetésü és úgy hiszszük, hogy Akasztón is fog
egykojj kimújni e szomojü víjágbojj.*

Czuczák István,
akasztói temető esösz.

Visszaemlékezés.

Volt nekem egy ismerősöm,
Egy ártatlan jó fiu, —
Hajdan, mikor ifjak valánk,
S nem üt homlokunkon bú.

Ki, — ha a deli hölgyeknek
Szépet tett, szépet mondott, —
Társalgását így kezdte el:
„Én tettem ma bolondot.“

Természetes, a szép delnök
Az együgyű gavallért . .
Rendesen csak kinevették,
Ama furesa szólamért.

Gyakran ötlik most eszembe,
Mit ismerősöm mondott,
A deákpárt szólhatna így:
„Én tettem sok bolondot.“

Mert e pártnak legtöbb tagja,
Válogatott tökfílkó —
A kolompós mindnyája közt
Maga az öreg Ferkó!

Ő csinálta társaival
Azt a szörnyű bolondot:
Hogy a nemzet jogairól
Kislelküleg lemondott.

Nagyfejűleg be nem látta —
Hogy siralmas lesz dolga
A nemzetnek, — s jogok nélkül
Nem lehet ur, — csak szolgál.

A nemzetet is akképen
Tette e párt bolondá:
Hogy fülébe folytonosan
Altatólag azt mondá:

Midőn már mindent feladott,
Ami becses volt és szent,
No most „a nemzet óhaja
Teljesült, s megnyert mindent“

A bírák kinevezése,
S virilisszavazatok,
A népjog eltiprására
Feltalált több vésztanok . . .

Mind mutatják, hogy e párt még
Egyre sok bolondot tesz,
És hogy nála folyvást csak „megy,“
De soha se „jön“ az ész.

Oh bárcsak a bolondságban
Egyszer oly fokra jutna:
Hogy a világ négy sarkára
Az egész párt szét futna!!

Papírrágó.

Szabadkai életképek.

XXXIII. kép.

Tisztelgések L é n á r d főispánnál.

I. számú tisztelgés a törvényhatóság részéről.

Méltóságos főispán úr! Én Z i m a n e s e k főkapitány, mint helyettesített polgármester! Méltóságod multjának érdemeit és városunknak jövője feletti reményét koszorús költőnk eme verseibe foglalom:

„Multadban nincs öröm,
Jövőben nincs remény.
Hanyatló szép h a s a m:
Miattad vérzem én“. Éljen!

II. számú tisztelgés az izraelita község részéről.

Méltóságos főispán úr!

Én S m e i c h e l e s z az izraeliták rabbija natyon szeretem főispánságodat: tehát meg lehet gyűződve, hogy mindazok, a kik „i g a z i z s i d ó k,“ szintén szeretik főispánságodat, és mindnyájan azt kívánják, hogy thuvább is Schmerling-párti legyen; mert mi nem K o s s u t h n a k, hanem S c h m e r l i n g n e k köszönjük az e m a n e i p a t i ó t. Lebe hoch!

III. számú tisztelgés a polgári casino részéről.

Méltóságos főispán úr!

Én P e t y k ó a casino alelnöke, midőn visszatértem europai műutázásomból, a tapasztalt nagyszerűségek felett, a „forintos“ banqueten így kiáltottam fel: „I g y i p a v i d i.“ — Most pedig Méltóságod bokros érdemei felett így kiáltok fel: „K u m e V i l i a!... d ó g y i p a v i d i.“ — Zsivio!

IV. számú tisztelgés az úri casino részéről, Zomboresevi Ferencz szónoklata mellett.

Méltóságos főispán úr!

kegyes urunk!

1-ör Megjelentünk, hogy örüljünk.

2-ör Megjelentünk, hogy üdvözöljük

3-ör Eljöttünk, hogy öröm s üdvözlötünkhöz azon kérelmünket is nyilvánítsuk:

Sokáig, szerencsésen s boldogul éljen! *)

*) Ezen kivonatos be zéd Zomboresevi Ferencz eredeti kézírata után betűről — betűre van közölve, s azt legközelebb a szabadkai „Egyenlőség kör“ elnökségének visszatérítés végett, le- küldjük. Szerkesztő.

Pauler a páczban

vagyis: sok lud disznót gyöz.

A Mária-celli bucsusok ünnepélyes bevonulása Pestre.

Cántálva:

Ó szent Pauper!

O Herr Svendtner!

Höher Péter!

Ob du géhst her?

Páter Marcinkó ur érettségi vizsgálója.

Reverendissime páter Marcinkó ur!
Épen úgy mint szent Pál s szent Péter reggelen,
Szőlő lugosától és füge fájától
Elbuesuzva, a szent katedrán megjelen.

„Ájtatos hiveim! jámbor keresztények!“
Hangsúlyozva tiszser, huszszor ismételve..
Minden úgy van jól e mulandó világban,
A mint az istentől vagyon elrendelve.

Ha a jég elveri, vagy sáska ellepi
A vetést s a szőlőt leaszalja a nyár.
S ha árvíz elborít, isten rendelte így,
Mert nála hatalom, kezdet és a határ.

Nála initium, nála van a finis.“
Ez volt beszéljének quintessentiája —
És „hallottuk isten a te szent igédet“
Buzgó énekre nyílt hiveinek szája

Reverendissime Marcinkó ur pedig
Haza ment, hogy kissé kolláziózhasson,
Hogy aztán ép lelki és testi erővel
Novusz tanítónál exáment tarthasson.

Megindult a páter és jámbor segéde,
Egy szent Ferencz rendi ájtatos kapellán,
S az iskola gondnok nemzetes Andris ur,
Tehát négy személyből állt a szent karaván.

Mentek az embriók muzsák templomába ..
Hol Novusz tanító majd kitérte nyakát —
Mert a szegény ördög meglepetésében
Mint a kutyám földig hajtogatta magát.

Régi példabeszéd .. még a zsidók közt is —
A legöregebbig bánik a lovakkal ..
Itt is reverende páter Marcinkó ur
Állt elő istenes s ájtatos szavakkal:

„Kedves gyermekeim! melyiktek mondja meg
Kik mulnak ki isten rendelte halállal?“
És minthogy felelni valamennyi késett ..
Folytatta mosolygó leborotvált állal ..

„Ha meggyöntatok és meg is áldoztatok
Ha az utolsó szent kenetet vettétek:
Ha penitentiát tartva multatok ki ..
Lelketek pokoltól akkor ne féltsetek ..

Csak azok félhetnek a pokol tűztétől —
Kik a csalhatatlan dogmában nem hisznek,
És a kik szent atyánk aranytrónusához
Péterfilléreket nem adnak, nem visznek.“

— Reverendissime! héri non sic dixit —
Merte koczkaztatni a kis franciskáner,
„Táceať amice! si non intelligit“
Förmedt rá mérgesen Marcinkó a páter.

„Még egyet gyermekim! mondjátok meg nekem ..
A szentírás szerint kik lelkiszegények?
És a hosszú esendet Novusz szakítá meg,
— Azok kérem — kiknek niesen elég eszek. —

Táceať luride! — szólt a reverende —
Lelki szegények! kik purgatoriumba
Kinlódó apjokért, misét nem mondatnak;
Ezek aztán méltán jutnak a pokolba.*

Joskó Zazravec.

*) Joskó! tán biz a mostani pénzszük világban kiment a divatból requie-
met szolgáltatni Hevesben? Matyi.

Még egyszer a pilisi libaprocessus.

A Ludas Matyi 37-ik számában a „pilisi libapro-
cessus“ letárgyaltatott ugyan, sententia is publikáltatott,
minthogy azonban a publikált ítélettel ezen perben egé-
szen contra végzés hozatott Gábor szolgabíró ur által azon
indokból, hogy a község libái agrófné kastélya pompás park-
ján tovább is con amore legelészhessenek, jobban mondva
privatizálhassanak, patvarizálhassanak és
praktizálhassanak, agrófné: kerítése széthá-
nyatására és a perköltségek megtérítésé-
re ítéltetett.

Gábor urnak ezen böles deliberatumát a fellebviteli
törvényszék megsemmisítette; s midőn esupa kommodi-
tásból másodszer is ugyan ezen ítéletet hozta, ezt meg a
királyi ítélő tábla nullifikálta. Most Gábor szolgabíró és
Eskó-pé prókátor azon török fejüket, hogy lehetne harmad-
szor is büntetés nélkül ismételni az első ítéletet, gon-
dolván, hogy azt, mikép a községnek libája sehhol sincs
csak bikája van, a most újból kinevezett bírok közül senki
se tudja. Ennélfogva minthogy a per egészen új stádiumba
lépett és újabb tanukra is hivatkozhatunk, perújítási jo-
gunkkal élve, még egyszer a község fóruma elé huzzol-
juk e processust, bizonyos gyakorlatlan szolgabírák és
ügyvédek épületes oktatására

No de lássuk a tanu kihallgatási jegyzőkönyvet.

Gábor szolgabíró: (a községi tanukhoz, kik
egyszersmind felperestársak is.) Miután már késő este
van, s ezen egyetlen pislogó fagygyu gyertya mellett a
községi tanuk mindnyáját nem láthatom, feleljen helyet-

tők a kérdő pontokra csak egy ember, és pedig (itt rá mutat a mutató ujjá bütykével a leglármásabb tanura, ki egy kissé bevan csipve) N. tanu.

Tanuk: (fejbólintva morogják) „Helyes“ teinszögabiró ur, mi úgy is jól tudjuk mind, hogy a kerítést a grófné ő méltósága saját kastélyán készíttette . . az az ő fundusa.

Gábor szolgabiró: Hallgassanak kendtek, egy beszéljen csak. Hányan is vannak? 14-en? no most esküdjének meg, (az esküforma felolvastatik és megesküdnek mindannyian.)

Egyik felperes és tanu: Kérem alásson tekintetes szögabiró uram, mellettem egy zsidó alszik, e még nem esküdött meg.

Gábor szolgabiró: Mit hallok, nem esküdött, jöjjön elő és esküdjön újra.

Zsidó tanu: Khéremlássun fűbiró ohr! én már megesküdtem khülön itt a szegletben a thübbiekkal.

Gábor szolgabiró: Hát mire esküdött meg?

Zsidó tanu: Arra khéremlássun, hogy én már régen ismerem a philisi paraszt orasághukat és én jóbarátságba akharok lenni velük. Hugy ők mire esküdtek, azt nem thodom.

Gábor szolgabiró: Halgasson . . maga szamárr! esküdjön kend most újra (megtörténik)

Alperesi ügyvéd. Egész tisztelettel figyelemtetem szolgabiró urat, hogy az ily tanukihallgatás és esketés törvényesnek nem tekinthető, s egyuttal bátor vagyok megkérdezni, hát a grófné tanui, kik már reggel óta várákoznak, mikor hallgatniak ki?

Gábor szolgabiró: Azokat most nem hallgatom ki, hanem ön írja alá a jegyzőkönyvet.

Alperesi ügyvéd: Szívesen aláírom, hanem kérem egyuttal az eljárás elleni kifogásaimat is jegyzőkönyvbe venni.

Gábor szolgabiró: A jegyzőkönyvbe nem írok semmit; ön pedig reszkessen hatalmam előtt; most látja ön, hogy e népnél elég, ha egyet szólok.

Alperesi ügyvéd: Kérem ezt is jegyzőkönyvbe venni; az én képviseletem ily körülmények közt úgy is megszűnt, most már majd én is gondoskodom, hogy szolgabiró urhoz méltó ügyvédet küldjek jövőre tárgyalásra.

Eskő-pé felperesi ügyvéd: Tekintetes szolgabiró ur! Ezen vakmerő alperesi bátorság után kérek m a k a e s á g b ó l ítéletet hozni; a kerítést széthányatni s az én költségemet duplán megítélni.

Gábor szolgabiró: Hallgasson ön is! takarodjanak haza, tovább most már ne kiabáljanak, majd a következő tárgyalást tudatom.

Közli

Libási

szolgabirói tolnok *)

Ludas Matyi „giardinettói.“

(Megengedi az én Talján Náci kollégám! hogy most az egyszer az ő giardinettójába harapok.)

Uram Uram! Helfy Ignáez uram! szólok az urnak. Ön lehet gavallér ember, de nem gavalléros szerkesztő.

Megmondom miért?

A „Magyar Ujság“ sept. 12-ki 209-ik számában a „Tarka levelek“ porondján, merészen hozzám vágott rozsdacte fringijával a „Magyar nyomda“ érdemdús igazgatója, és noha Ludas Matyi sem doronggal akarta a vágást kiparirozni: Ön az „audiatur et altera pars“ elvét oldalba rugva, nem engedte meg a viadalt.

Százat teszek egyre uram! hogy ezt Talján Náci kolléga nem tette volna.

* * *

Persze, könnyü aztán akkor Szt. György lovagjának vitézkedni, midőn biztosítva van, hogy a kihívott ellenfél orra előtt becsukják a küzdter sorompóját.

Könnýü a publikum előtt ezután azt kiabálni: „nem én ettem meg a szurkot,“ hanem Ludas Matyi; nem a Magyar nyomda az oka, hogy elkésőt a Ludas Matyi, hanem a szerkesztője“; és ekkor arra megszavaztatni a publikumot, hogy hát kinek van igaza? biz ez egy kissé imparlamentális fogás egy képviselőtől.

* * *

Bizony édes Matkovich ur! sok áldozatot kell hozni az elvért a hazafiságnak; s ime, daczára hogy Ön mint igazgató, valótlanságokat állított „tarka“ leveleiben és rosszul volt informálva faktora által: Ludas Matyi is meg hozza önnek, mint 48-as párti képviselőnek és elvártnak azt az áldozatot, hogy nem döngeti Önt el érdeme szerint, sőt még csak meg sem fenyegeti önt úgy mint Döbrögít, mondván:

„Háromszor veri ezt kenden Lúdas Matyi vissza.“

Dixi.

Garantirozottlan hírek.

Szabadka, Ujvidék és Zombor királyi városok hálafeliratot készülnek Róth Vili belügyministerhez menesztetni, a miért Lénárd Mátét, — kit épenséggel nem instáltak — főispánjukká nevezte ki. Ezenkívül különösen Szabadkán nagyszerű faklyásfenére készülnek.

Pauler miniszter ur, mihelyt leköszön a cultusz miniszterségről, azonnal a nagyszombati jezsuiták zárdájába vonul és ott holta napjaig vezeklend, hogy a haladás és oktatás ellen elkövetett bűnei megboesátassanak.

*) A folytatólagos tárgyalást kérjük annak idejében.

Adoma.

Nagyon gyenge idő járt egyik télen s a gazdaszszony panaszkodott, hogy mind elolvad a disznólús a füstön. Meghallotta ezt egy ott szállásoló cigány katoná, egyet gondolt s két disznólábat elesent a kéményből. Másnap észrevették a hiányt s mindjárt a katonára esvén a gyanú, kérdőre vonták hogy hova lett a disznóláb. „Havá lett, huvá lett, minek is kérdezsik, mikur ugy is tudják, his azs asszony mondá tegnap, hogy minden husa leolvad, köszönjék meg, hogy mig csak az a kettű hiányzsik. —

Diskurszus

Iczig szomszéd és Mihály gazda között.

Mihály: Ugyan szomszéd, nem tudná megmondani, hogy ki az a fráter, a ki Borszem Jankóban Patay István uramra, diák verset firkál.

Iczig: Hát nem thudja Mihály gazda, hiszen a minap aláírta a nevét, A—s.

Mihály: Manó tudja szomszéd! mit jelent az az Á... s!

Iczig: Hát ezt a

deák szót, a sinus.

Mihály: Még így sem értem én szomszéd! nem tudok én deákul.

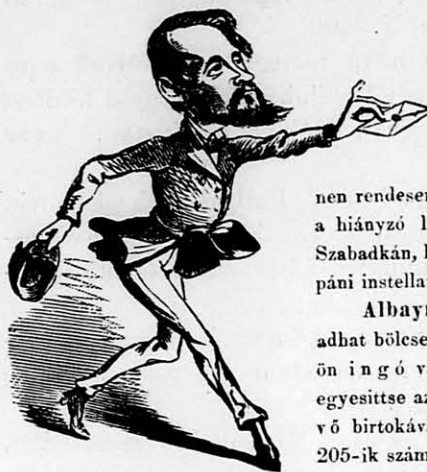
Iczig: Asinus magyarul mondva ki, azt teszi hogy számár! —

Mihály: No így már értem, tehát a ki azokat a deák verseket firkálja, az . . számár.

Mihály: Ni ni szomszéd! azt hallom, hogy a vácsi nagy hadi gyakorlaton azt a peteket is meg teszik a németek, hogy a Gablencz uram seregéből egy nagy csapat cserepár átszökik a József főherczeg táborába . ?

Iczig: Ennek csakh örüljön a khend lülke Mihály gazda! hogy olyan szépen begyakhorolják azukhat a cserepáros vithézeket, hугyan khüll majd adandó alkalommal a hunvédekhez dezertirozni.

Zsiga póstás.

A „Bácskai Híradó“nak Édes collega! hát aca hírül, hogy a Matyinak melyik libája tévedt el, akkor aztán ujra megtudjuk küldeni; mi in-

nen rendesen szárnyra bocsátjuk. Valjon a hiányzó libákat nem fogdosták e el Szabadkán, hogy L é n á r d M á t é főispáni instellatióján meg s ű s s é k ?

Albaynak Pesten : A Matyi nem adhat bölcsőbb tanácsot, mint azt: hogy ön in g ó vagyonát, mellyel rendelkezik, egyesítse azon 25 éves önálló nő fekvő birtokával, ki a „Pesther Journál“ 205-ik számában hirdetteti, hogy férjhez akar menni, és . . leben sie wohl

Ludas Matyi előfizetőihez.

A jelen július, augusztus, szeptemberi évnegyed e hó végével lejárván : bizalommal kérjük előfizetőinket „Ludas Matyi“ újbóli megrendelésére.

Külön előfizetési iverket ezuttal nem küldünk szét ; mert a megrendelést és előfizetést czélszerűbb és gazdaságosabb postai utalványon beküldeni, melynek bérmentesítése csak 5. krba mig az előfizetési iveren beküldött bármi csekély öszveg 18—20 krba kerül.

Egyuttal figyelmeztetjük és kérjük azon olvasóköröket, egyleteket, és magán egyéneket, kik a már már lefolyó évnegyedre a megváltási árral még hátralékban vannak, sziveskedjenek ezen utárfizetést is az előfizetéssel együtt f. évi október hó 1-őre beküldeni,

a „Ludas Matyi“ szerkesztősége és kiadóhivatala.

Tudomásul a vidéki szülőknek.

Egy vagy két jó családból való tanuló gyermek — kiknek kiképeztetése a fővárosban czéloztatik — alól-irotnál egész ellátásra — (tisztan külön szoba, fehérnemű mosatással, jó magyar izlés szerinti koszt, reggeli, ebéd, ozsonna és vacsora) — méltányos feltételek mellett elfogadtatik. — Laká-om a városháztéren lévén, mint központhoz közel esik mind a reáliskola, mind a gymnasium, mi tanuló gyermek-kre nézve kivált télviz idején igen előnyös. Értekezhetni e tárgyban akár szóval, akár pedig levélbelileg Pest, városháztér 6. szám alatt.

Mészáros-Hevessy Antonia,

a „Nepszava“ felelős szerkesztőjénél.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos : Mészáros Károly.